

El solar es troba a la frontera entre 2 teixits urbans de característiques molt diferents, com ara l'escala de les construccions i dels carrers, la planificació, l'orientació, la ven-til·lació, la tipologia dels edificis, etc. El naixement de l'eixample, a més, va venir donat de la necessitat de solucionar les deficiències de la ciutat antiga.

Es per això que d'un teixit amb carrers amples i ventilats, es passa a una "ciutat" molt tancada i fosca, molt més irregular i poc planificada. En aquesta, els espais de trobada es generen de forma espontània, de manera més romàntica, o davant d'edificis d'una certa entitat.

Així doncs, ens trobem amb un solar que no crea una nova façana de primera línia de xoc, que no fa de "muralla", però que en canvi, degut a l'orientació que té i de que es troba davant del passeig de l'arc de triomf, sí que s'entén com una "porta" d'entrada i de sortida, com un punt on fer el canvi d'escala, de transició.

És important, també, entendre com dins de l'esquema de carrers de la ciutat antiga, hi ha una jerarquia de carrers, cosa que també es troba en un teixit oposat com l'eixample. Aquesta jerarquia, però, en cap moment ens indica un final ni un principi, i per tant hi ha un flux constant entre espais. Això, en el moment en que ens fixem en el nostre solar, es veu interromput i un dels objectius serà resoldre aquesta problemàtica.

